

ТЪРЖЕСТВЕН КОНЦЕРТ ЗА ПАТРОННИЯ ПРАЗНИК НА НАЦИОНАЛНАТА МУЗИКАЛНА АКАДЕМИЯ

Петя Цветанова

На 13 март 2019 г. се навършиха 120 години от рождението на големия български композитор Панчо Владигеров. Националната музикална академия, която от 1996 г. носи неговото име, отбеляза годишнината на своя патрон с тържествен концерт. В препълнената Голяма зала на висшето ни училище Академичният симфоничен оркестър под ръководството на изтъкнатия диригент и доцент в Академията **Григор Паликаров** поднесе програма от произведения на Владигеров, емблематични в могъщото творчество на композитора и измерващи се с високото значение на национална музикална класика. Солисти бяха студенти от Инструменталния и Вокалния факултет – пианистката Мила Михова от класа на проф. д-р Борислава Танева, цигуларят Филип Филипов от класа на проф. д-р Велика Цонкова и докторантът Веселин Михайлов, баритон.

Мила Михова изпълни Третия клавирен концерт на Владигеров със замах, непоклатимо и стабилно и същевременно водещо „moto“ – с двигателен полет към кулминациите и гъвкаво оттегляне в декулминациите на бързите части, с рефлексивна трактовка на прословутата втора бавна част върху народната песен, изтълкувана от пианистката в тона на благородно преобразяващата ѝ романтическа импровизационност и свобода на инвенцията. Веселин Михайлов поднесе арията на Цар Калоян в наситено плътна темброва теситура и заедно с това с осветлена „екстравертна“ емисия, внушаваща „царствения образ“, а в „Песен“ из Българска сюита Филип Филипов изведе интерпретаторски онази широта на изказа и течащия

мелодически поток, която разкрива дълбинните опори на Владигеровия стил и която превръща творбата в любима, популярна и силно присъстваща в репертоара на българските музиканти.

В лицето на Григор Паликаров младите музиканти имаха всеотдаен партньор и грижлив наставник, който застави оркестъра да мисли и диша заедно с тях, да им бъде сигурна опора и чувствително реагиращ сподвижник. Концертът бе безпрекословна изява на високите качества на Паликаров като артист интерпретатор, като внимателен академичен педагог и железен лидер на оркестровия организъм. Всичко – от архитектурата и тектониката на изграждане на всяко изпълнено произведение до цялостната програмна драматургия бе организирано в блестящ аудио-спектакъл, чийто апотеоз бе Рапсодия „Вардар“ – взривяваща звуковото пространство и здраво владееща музикалното време, едновременно устремна и релефно пластична, насочено мощна и спонтанно игрова, величествена и усмихната.

Националната музикална академия „Проф. Панчо Владигеров“ има предимството Григор Паликаров, явление в българската музика, да преподава в нея и да разкрива пред студентите върховете на музикалното изкуство.